

รับใช้ด้วยจิตใจของลูกเพื่อมอบแม่เพียงหยดเดียวให้แก่ดวงวิญญาณ

เพียรพยายามอย่างแรงกล้าเป็นเวลาที่ยาวนานและอยู่อย่างพร้อมเสมอ แล้วลูกจะกลายเป็นลูกประจำในสายประจำ

วันนี้ ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ได้มาพบกับลูกๆผู้เป็นที่รักของท่าน ลูกๆได้จดจ่าระลึกถึงว่า “บาบาของฉัน ได้โปรดมา!” ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า: ลูกๆผู้เป็นที่รักของพ่อ ความรักนั้นมีแรงดึงดูดอย่างยิ่งที่ลูกทุกคนทำให้พ่อเป็นของพวกเขา และพ่อก็ได้กล่าวกับลูกทุกคนว่า “ลูกของพ่อ” และหลอมรวมลูกแต่ละคนไว้ในท่าน ช่างน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก! ลูกๆกล่าวว่า “บาบาของฉัน” และคำว่า “ของฉัน” นั้นเต็มไปด้วยความรักมากมาย ที่พ่อก็พูดเช่นกันว่า “ลูกๆของพ่อ” ความรักนั้นเป็นเช่นนั้นที่เปลี่ยนแปลงลูกไปอย่างสิ้นเชิงจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น คลื่นแห่งความรักไหลรินออกมาจากหน้าผากของลูกทุกคน และบัพดาตาก็พอใจที่ได้เห็นสิ่งนี้ ความรักคือวิธีที่จะทำให้หัวใจของใครบางคนเป็นของลูก เมื่อได้เห็นเพียงแค่คลื่นแห่งความรักที่ไหลรินออกมาจากลูกแต่ละคน บัพดาตาก็พอใจเป็นอย่างยิ่ง

ตอนนี้บัพดาตาจะทำการฝึกฝนดริลเป็นเวลาห้านาทีกับลูกทุกคน เพื่อช่วยเหลือผู้เสื่อมใสศรัทธาของลูก และดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขและไร้ความสงบที่กำลังระลึกถึงลูกและร้องเรียกหา: “โอ้บรรพบุรุษของเรา โปรดให้ความสงบแก่เราแม่เพียงช่วงเวลาสั้นๆ โปรดให้ความสุขแม่เพียงหยดเดียว” ด้วยพลังของจิตใจของลูก ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี่ จงทำให้ดวงวิญญาณเหล่านั้นปรากฏขึ้น ลูกได้ยินเสียงของพวกเขาที่กำลังร้องเรียกหาหรือไม่ว่า: “ช่วยพวกเราด้วย! ช่วยพวกเราด้วย!”? จงส่งรังสีแห่งความสุขและความสงบไปถึงดวงวิญญาณเหล่านั้นด้วยพลังของจิตใจของลูก รับใช้ด้วยจิตใจของลูกในลักษณะนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะลูกๆทั้งหลายก็เป็นผู้รับใช้โลกเช่นเดียวกับพ่อด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ลูกเป็นเครื่องมือในการรับใช้ด้วยคำพูดตลอดทั้งวัน ในท่านองเดียวกัน จงฝึกฝนการรับใช้ด้วยจิตใจของลูกเป็นครั้งคราว การทำเช่นนี้ก็จะประโยชน์ต่อลูกเช่นกัน เพราะหากจิตใจของลูกไม่วางเว้นกับการทำงานรับใช้เช่นนี้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอแล้ว ลูกก็จะรอดพ้นจากความคิดที่ไร้ประโยชน์และไร้สาระที่มายาสร้างขึ้นมาในระหว่างนั้น ลูกจะไม่ต้องทำงานหนัก ถ้าบัพดาตาถามลูกในตอนนี่ว่าลูกเป็นอย่างไรบ้าง ลูกจะตอบว่าอย่างไร? ว่าลูกกำลังใช้ความพยายามอยู่ แต่ก็แค่บางครั้ง... ดังนั้น ลูกไม่ได้ใช้ความพยายามตลอดเวลา เวลานี้บัพดาตาต้องการที่จะเห็นคำว่า “บางครั้ง” นั้นจบสิ้นลงในบันทึกของลูกๆทุกคน เป็นไปได้ไหมที่คำว่า “บางครั้ง” จะจบสิ้นลง? ลูกจะพร้อมไหมเมื่อถึงเวลา? แทนที่จะพูดว่า “มันกำลังเกิดขึ้น” หรือ “มันต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน” ลูกสามารถที่จะพร้อมเสมอได้หรือไม่? เพราะเหตุใด? หากลูกทำให้ขั้นสการของการเป็นผู้เอาชนะมายา ผู้เอาชนะจิตใจของตนเอง และผู้เอาชนะโลก ให้เป็นการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ในช่วงเวลาสุดท้ายการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนานนี้จะทำให้ลูกได้รับชัยชนะและทำให้ลูกเป็นลูกปัดหรือลูกประจำพิเศษในสายประจำ แล้วลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ไม่ใช่แค่สอบผ่านธรรมดา แต่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ดังนั้นพูดสิ! ลูกมีความกล้าหาญเช่นนี้หรือไม่? ลูกต้องการสอบ

ผ่านด้วยเกียรตินิยมใช่ไหม? ลูกคือผู้ที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชามาตั้งแต่ยุคทองแดงมาจนถึงปัจจุบัน นั่นคือ ลูกได้กลายเป็นลูกปัดหรือลูกประคำในสายสร้อยประคำ ลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ที่จะทำให้ตนเองเป็นลูกประคำเม็ดหนึ่งในสายประคำนั้นใช่หรือไม่?

ทุกวันในเวลาอมฤต บัพดาตาจะเฝ้ามองดูลูกปัดหรือลูกประคำในสายประคำของท่านและมีการเฉลิมฉลองเป็นพิเศษกับลูกประคำเหล่านั้น ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าตัวลูกเองเป็นลูกประคำในสายประคำนั้น? ยังมีสายประคำอีกเส้นหนึ่งที่มี 16,000 ลูกประคำ แต่นั่นเป็นเพียงสายประคำเส้นที่สอง ส่วนสายประคำพิเศษที่มีค่าควรแก่การได้รับการยกย่องสรรเสริญและกราบไหว้บูชาคือสายประคำเส้นแรก วันนี้บัพดาตากำลังมองดูลูกประคำเหล่านั้น เพราะร่วมกับบรรพบุรุษ พวกเขาคือผู้ที่ประกาศสิทธิเป็นพิเศษในอาณาจักร วันนี้พ่อบรรพบุรุษมามองดูลูกๆ เหล่านั้นผู้ซึ่งมีความเพียรพยายามอย่างเข้มข้นในเวลาปัจจุบัน แน่หนอนว่าจะมีเพียงสองคนเท่านั้นที่จะได้นั่งบนบัลลังก์แห่งอาณาจักรในอนาคต แต่ลูกประคำเส้นแรกนั้นเป็นของบรรดาผู้ที่เป็นมิตรร่วมทางของพวกเขาในอาณาจักรนั้น ลูกได้ตรวจสอบตนเองแล้วหรือยัง? ลูกจะกลับบ้านพร้อมกับบัพดาตา เพราะนี่คือการเดินทางกลับของลูกทุกคนแล้ว ในเมื่อลูกต้องกลับไปอยู่แล้ว ลูกจะต้องกลับไปพร้อมกับพ่อ ไม่ใช่กลับไปคนเดียวตามลำพัง ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะเป็นลูกประคำที่ใกล้ชิดและจะได้กลับบ้านพร้อมกับพ่อ? นั่นก็คือผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่ใช่แค่ผู้ที่เพียรพยายามธรรมดา และไม่ใช่ผู้ที่ทำบางสิ่งบางอย่างเป็นครั้งคราว มีเพียงผู้ที่ติดเทียมกับพ่อเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร แล้วลูกคิดอย่างไร? ลูกกำลังเพียรพยายามอย่างเข้มข้นอยู่หรือไม่? ผู้ที่รู้สึกว่าคุณเองอยู่ในกลุ่มของผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้น ยกมือขึ้น ผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้น ยกมือขึ้นสูงๆ! ดูเหมือนลูกกำลังยกมือค่อนข้างต่ำ อัจชะ หลายคนได้ยกมือขึ้นแล้ว ยกมือขึ้นสูงๆอีกครั้ง! ไม่ใช่เพียงแคื่อยกขึ้นมาแบบนั้น (ยกมือต่ำๆ) อัจชะ

บัพดาตามองดูซาร์ทของลูกๆทุกวัน แม้ว่าพวกเขาส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้น แต่พวกเขาก็มักจะเดิคำว้า "บางครั้ง" ลงไปด้วยเสมอ อย่างไรก็ตามสิ่งที่พ่อกำลังพูดคืออะไร? ขอให้ตั้งใจฟังให้ดี! อย่าให้มีความปั่นป่วนใดๆเกิดขึ้นแม้กระทั่งในความคิดที่ละเอียดอ่อน ลูกแต่ละคนต้องไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน และมีความคิดที่บริสุทธิ์อยู่เสมอเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกบางคนมีการสนทนากับใจถึงใจที่แสนหวานมาก พวกเขาพูดว่า "บาบา เราจะมีความรักอย่างแนบแน่น เพราะเมื่อเวลาใกล้เข้ามา จะมีสถานการณ์ที่ปั่นป่วนหรือความวุ่นวายมากมายเกิดขึ้น และนั่นจึงทำให้เกิดการวางเฉยโดยอัตโนมัติ" อย่างไรก็ตามใครคือครูของลูก? เวลาหรือพ่อ? เวลาเป็นสิ่งสร้างของลูก เวลานี้พ่อกำลังส่งสัญญาณให้ลูกว่า ความเพียรพยายามอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเท่านั้นที่จะทำให้ลูกสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะสอบผ่าน แต่เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมนั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ความพยายามอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้น ขอให้ลูกจดบันทึกวันที่ของวันนี้เอาไว้ให้ดี แม้กระทั่งในเวลานี้ หากลูกยังคงมีคำว่า "บางครั้ง" หรือ "บางสิ่ง" มันจะเกิดขึ้นเอง และเราจะลงมือทำ" ลูกต้องไม่ใช่คำพูดเหล่านี้อีกต่อไปในขณะที่ลูกกำลังก้าวต่อไปข้างหน้า ความรักของพ่อนั้นอยู่กับลูกเสมอตลอดเวลา ท่านรักแม้กระทั่งลูกปัดเม็ดสุดท้าย เพราะเหตุใด? เพราะพวกเขาได้พูดว่า "บาบาของฉัน" จากหัวใจของพวกเขา แม้แต่ผู้ยิ่งใหญ่ในปัจจุบันก็ไม่ได้พูดว่า "บาบาของฉัน" แต่อย่างน้อยพวกเขาก็มีความเชื่อใน "บาบาของฉัน" และดังนั้นพ่อก็รักพวกเขาเช่นกัน พ่อมีความรักต่อลูกๆอยู่เสมอ トラバจนวินาทีสุดท้ายและแม้กระทั่ง

ลูกคนสุดท้าย ความรักนี้เองที่ทำให้ลูกกลับมาเป็นของพ่อ บัพดาตาได้กล่าวไว้เช่นกันว่า ลูกส่วนใหญ่มีความรักต่อบัพดาตาและความรักนั้นจะคงอยู่ตลอดไป แต่ลูกไม่เพียงแค่นี้ ต้องการความรักเท่านั้น ลูกต้องการพลังด้วย ลูกต้องเพียรพยายามอย่างเข้มข้นด้วยเช่นกัน

บัพดาตามีความศรัทธาในลูกๆ และด้วยเหตุนี้ท่านจึงแสดงความยินดีกับลูกๆ มากมายหลายล้านเท่า "ว้า ลูกๆ! ว้า!" ลูกมีความกล้าหาญ ด้วยความกล้าหาญของลูก ลูกจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่ออย่างแน่นอน เวลานี้ ขอให้ลูกทำสิ่งหนึ่ง เพื่อที่จะทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ ดังเช่นที่พ่อได้เคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้ว่า ให้ใส่จุดฟูลสตอปในหนึ่งวินาที ลูกคือจุด และลูกต้องใส่จุดฟูลสตอป แล้วมองเห็นทุกคนเป็นจุด เมื่อลูกมองเห็นทุกคนเป็นจุด ลูกก็จะไม่มีความคิดอื่นได้อีก จงให้ความใส่ใจกับการรับใช้ด้วยจิตใจ มีดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขมากมายกำลังร้องเรียกหา ดังนั้นลูกจึงต้องรวบรวมสมาธิและจดจ่อจิตใจเป็นพิเศษในการทำงานรับใช้ด้วยการแผ่รังสี(แห่งแสงและพลัง)ให้แก่พวกเขา การรับใช้ด้วยจิตใจเป็นงานรับใช้ที่สูงส่งมาก เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ไม่มีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อตัวลูกเองด้วยเช่นกัน มีประโยชน์เป็นสองเท่า ลูกรับใช้ด้วยคำพูดและงานรับใช้นั้นก็กำลังเพิ่มขึ้น ซึ่งลูกต่างก็ทำสิ่งนั้นจากหัวใจของลูก จำนวนผู้รับใช้เพิ่มขึ้น จำนวนศูนย์ต่างๆก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ลูกส่วนใหญ่ทำงานรับใช้ด้วยคำพูดได้เป็นอย่างดี แม้จะไม่ใช่ทุกคน แต่ก็ส่วนใหญ่ในท่านองเดียวกัน เวลานี้จงทำงานรับใช้ด้วยการให้หยดหนึ่งแก่ดวงวิญญาณพิเศษทั้งหลายต่อไป อย่าปล่อยให้จิตใจของลูกว่างเปล่า จงทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นกับการทำงานรับใช้ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการให้พลังด้วยจิตใจ การรับใช้ด้วยคำพูด การรับใช้ด้วยคุณธรรมในการกระทำของลูก การทำงานรับใช้ด้วยการให้ความสุขกับญาติมิตรและผู้คนที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันกับลูก จงทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่กับการทำงานรับใช้ทุกประเภทในหลายหลายรูปแบบเหล่านี้ เพราะใครคือดวงวิญญาณที่มั่งคั่ง ร่ำรวยที่สุดในโลก? ก็คือพวกลูกเองไม่ใช่หรือ? ลูกได้รับสมบัติที่มีค่ามากมายเพียงใด? ดังนั้น จงรับใช้ด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูก ยิ่งลูกใช้สมบัติที่มีค่าเหล่านี้ในการทำงานรับใช้มากเท่าไร สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น เช่นเดียวกับที่ลูกให้ความใส่ใจต่อการรับใช้ตนเอง ในท่านองเดียวกัน ตลอดทั้งวันจงให้ความใส่ใจต่อการรับใช้ด้วยการให้รังสี(กระแสพลัง)ด้วยจิตใจของลูกแก่ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขและผู้เสื่อมใสศรัทธาของลูก พวกเขาร้องไห้เป็นอย่างมาก แต่ลูกไม่สามารถได้ยินเสียงเหล่านั้นของพวกเขา ผู้คนส่วนใหญ่ต่างก็เผชิญกับความทุกข์ภายในบ้านของพวกเขาด้วยเหตุผลต่างๆนานา แล้วใครเล่าจะเป็นผู้ให้ความสุขแก่ผู้ที่กำลังมีความทุกข์และไม่มีความสุขเหล่านั้น? พุดมาสิ! ใครที่จะให้สิ่งนั้น? ก็คือตัวลูกเองไม่ใช่หรือ? ดังนั้น ตลอดทั้งวัน จงตรวจสอบการทำงานรับใช้ที่ลูกทำด้วยจิตใจของลูกว่า ลูกให้เวลากับการทำงานรับใช้นั้นมากแค่ไหน? เช่นเดียวกับที่ลูกให้เวลากับตนเอง ในท่านองเดียวกัน ลูกให้เวลากับการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูกมากแค่ไหน? ลูกเป็นผู้ที่มีความเมตตาใช่ไหม? ดังนั้น จงมีความเมตตาต่อผู้ที่กำลังเป็นทุกข์และไม่มีความสุขเหล่านั้น ลูกมีบทเพลงใช่ไหม? "โอ้ แม่และพ่อ โปรดเมตตาต่อผู้ที่กำลังเป็นทุกข์และไม่มีความสุขด้วยเถิด!" บัพดาตาต้องได้ยินสิ่งนี้เป็นอย่างมาก ลูกอาจไม่ได้ยินสิ่งนี้นานนัก แต่เวลานี้ขอให้รับฟังสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นจะไปที่ไหน? พวกเขาเหล่านั้นเป็นพี่น้องของลูก ดังนั้น ขอให้ลูกทำคุณประโยชน์ให้แก่ตนเองและทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่เสมอ และขจัดความทุกข์ของผู้ที่ไม่มีความสุข พวกเขากำลังร้องไห้ออกมา หัวใจของพวกเขากำลังร้องไห้ออกมา บัพดาตาได้ยินสิ่งนี้และระลึกถึงลูกๆ โอ้ ลูกๆผู้เป็นที่รักของพ่อ ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง เวลานี้จะมีหัวใจที่มีเมตตา จง

ให้ความร่วมมือกับบราห์มินด้วยเช่นกัน ไม่ว่าใครจะมีชั้นสการ์แบบใด หน้าที่ของลูกคืออะไร? คือการเข้าไปขัดแย้งกับชั้นสการ์เหล่านั้น หรือคือการปลดปล่อยดวงวิญญาณนั้นให้เป็นอิสระจากความขัดแย้งของชั้นสการ์เหล่านั้น? สมณานามที่ว่า "ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข" ก็เป็นสมญาของลูกด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกคือมิตรร่วมทางของพ่อใช่ไหม? มิตรร่วมทางทั้งหลายของพ่อ ลูกมีความคิดเช่นไร? ลูกกำลังจะเปลี่ยนความทุกข์และความไม่สงบของโลกนี้ และนำมาซึ่งความสุขและความสงบใช่ไหม? ลูกต้องทำสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! ลูกจะทำสิ่งนี้ใช่หรือไม่? หรือลูกเพียงแค่ว่าเฝ้าดูอยู่เฉยๆ? มันกำลังเกิดขึ้นอยู่ แต่สิ่งนี้จะต้องเปลี่ยนแปลงในตอนนี้อย่างไร? แม้ว่าจะเป็นดวงวิญญาณบราห์มินก็ตาม ก็อย่าเพียงแค่มองดูเฉยๆและคิดว่าพวกเขากำลังทำสิ่งนั้นอยู่ แต่จงเปลี่ยนแปลงพวกเขาด้วยคำพูดและความคิดในจิตใจของลูกด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรที่จะต้องทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง บัพาดายังคงได้ยินเรื่องนั้นอยู่เรื่อยๆ เรื่องนี้ได้มาถึงบัพาดาแล้ว ในเมื่อลูกได้มอบสถานการณ์นี้ให้แก่ท่านแล้ว ลูกเองก็ต้องปฏิบัติตามคำชี้นำของพ่อเช่นกัน เพราะบัพาดาเป็นผู้รับผิดชอบ และลูกๆ ผู้เป็นมิตรร่วมทางผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษก็คือเครื่องมือของท่าน ดังนั้น แทนที่จะมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ในจิตใจของลูก เวลานี้จงให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขและเต็มไปด้วยความสับสนเหล่านั้นอยู่เสมอ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณบราห์มินหรือใครก็ตาม จงให้ความร่วมมือ อัจชะ

สำหรับลูกใหม่ที่เพิ่งมาที่นี่เป็นครั้งแรก ลูกจะต้องทำงานสิบนาทีก่อนที่เสร็จสิ้นภายในหนึ่งวินาที ลูกจะต้องไม่เสียเวลาเลยแม้แต่น้อย ลูกต้องให้ความสนใจ ลูกสามารถเพียรพยายามอย่างเต็มที่และก้าวหน้าไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่ลูกต้องการ นี่คือการปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์จากในนามของบราห์มินทั้งหมดและจากพ่อ อัจชะ

ผู้ที่เป็นชาวมธุบันทุกคน ยืนขึ้น! หากไม่ใช่เพราะชาวมธุบันแล้ว ใครเล่าจะเป็นผู้ให้การต้อนรับและดูแลอย่างอบอุ่นเช่นนี้แก่ลูกทั้งหลายได้? ลูกเดินทางมาถึงที่นี่อย่างสะดวกสบาย ลูกได้กิน ได้ดื่ม และได้กลับมาฟื้นฟูจิตใจให้สดชื่น ดังนั้น ประทับมือให้กับชาวมธุบันด้วย! บัพาดารู้ว่า เนื่องจากมีสถานที่คับแคบไม่เพียงพอ ชาวมธุบันจึงต้องฟังมรลีสลับกันที่นั่น อยู่จุดที่ห่างไกลออกไป นี่ก็เป็นการรับใช้ของชาวมธุบันด้วยเช่นกัน นี่คือการรับใช้เช่นกัน ลูกให้ความสุขแก่ผู้อื่น ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นผู้ประทานความสุข เป็นหน้าที่ของชาวมธุบันที่จะให้ความสุขและได้รับความสุข ลูกแบ่งปันประสบการณ์ของลูกกับประสบการณ์ของผู้ที่มาทุกคน ดังนั้นทุกคนจึงได้รับประโยชน์จากประสบการณ์เหล่านั้น มีประโยชน์มากมาย แต่เนื่องจากเวลาที่มืออยู่อย่างจำกัด ลูกจึงไม่สามารถแบ่งปันสิ่งเหล่านี้ได้มากนัก ผู้ที่อยู่อาศัยในมธุบันมีสมญาว่าอะไร? ผู้ที่ให้ความสุขและได้รับความสุข ลูกของผู้ประทานความสุขคือผู้ที่ทำตามพ่อ อัจชะ

ผู้ที่มาในครั้งนี้ ลูกต้องฟังมรลีสลับกันเป็นประจำสม่ำเสมอ มีใครบ้างที่ไม่ได้ฟังมรลีสลับกัน? ยกมือขึ้น! ไม่มีใคร อัจชะ ผู้ที่ไม่ได้ฟังหรือไม่ได้อ่านมรลีสลับกัน ยืนขึ้น! มีอยู่ไม่กี่คน ไม่เป็นไร แต่จากนี้เป็นต้นไป สำหรับเวลาที่เหลืออยู่... สิ่งเหล่านี้คือคำสอนอันสูงส่งของพ่อ บัพาดามาจากดินแดนสูงสุด และบราห์มาบาบาจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และท่านทั้งสองได้พูดคำสอนที่สูงส่ง ดังนั้นอย่าได้ขาดมรลีสลับกันแม้แต่เพียงวันเดียว หากลูกขาดมรลีสลับกัน ลูกก็จะต้องถูกขจัดออกไปจากบัลลังก์หัวใจของบัพาดา ผู้ที่พลาดการฟังมรลีสลับกัน ควรเข้าใจไว้ด้วยว่า พวกเขาไม่ใช่ นายของบัลลังก์ทั้งสาม และพวกเขาจะกลายเป็นนายของสองบัลลังก์เท่านั้นตามความ

สามารถของตนเอง ดังนั้น มรลื มรลื มรลื จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะในแต่ละมรลืมีคำแนะนำ สักสอนและการชี้แนะแนวทางสำหรับทุกวัน ในมรลืนั้นมีคำแนะนำและแนวทางสำหรับทั้งสี่ วิชา และลูกต้องได้รับคำแนะนำนั้นสำหรับทุกวัน ผู้ที่ขาดการฟังมรลืไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ก็ตาม ควรจัดโปรแกรมหรือจัดสรรเวลาให้แก่ตนเอง เพื่อที่จะสามารถรับฟังมรลืได้ จงหาวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อการหลุดพ้น สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อลูก วิทยาศาสตร์นี้ได้ถูกคิดค้นขึ้นมาประมาณ 100 ปี ก่อนที่ซีพบบาจะเข้ามาในฟอบบราห์มา สิ่งนี้ต้องเป็นประโยชน์ต่อลูก และด้วยเหตุนี้ลูกจึงควรใช้มันให้เกิดประโยชน์ จงรับประโยชน์ นั้น! อัจชะ แต่ลูกๆทั้งหลายที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา หรือไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใดก็ตามที่กำลังรับฟังมรลื รักและระลึกถึงจากส่วนลึกของหัวใจ ด้วยความรักอันลึกล้ำ และนมัสเต

ตอนนี้ถึงรอบ ของ UP (รัฐอุตรประเทศ) และเบนารีสที่จะต้องมาทำงานรับใช้:

ฟอบบราห์มาและจักกัถอัมบาผู้เป็นแม่แห่งโลก มีความรักมากมายต่อ UP ฟอบบราห์มาไปยัง UP มากพอๆกับที่ท่านไปยังบอมเบย์ สถานที่ที่ฟอบบราห์มาได้ก้าวย่างลงไปนั้นช่างมีโชค มากเหลือเกิน! ทั้งเมืองลัคเนาและเมืองกานปูร์ต่างก็มีสิทธิ์ได้รับโชคนี้ บอมเบย์ก็เคยได้รับ สิ่งนี้เช่นกัน แต่ตอนนี้ถึงคราวของ UP แล้ว หนึ่งหยดแห่งคำสอนจากแม่และพ่อได้ไหลริน ลงมายัง UP โดยตรง แล้วตอนนี้ UP จะต้องทำอะไรในอนาคต? ที่ผ่านมามูลก็ได้ทำงานรับ ใช้ด้วยคำพูดตามงานเทศกาลต่างๆ(เมลา) แต่ตามเวลาในปัจจุบัน บัพดาดาได้บอกทุกคน มาโดยตลอดว่าให้นาดวงวิญญาณที่เป็นทายาทและไม่โครโฟนที่มีชื่อเสียงมาด้วย "ไมค์" ในที่นี้หมายถึงผู้ที่คำพูดของพวกเขาสร้างผลกระทบต่อผู้ที่ได้รับฟัง เตรียมไมค์เช่นนั้นให้ พร้อม ให้มีกลุ่มของทายาทเช่นนั้นในทุกศูนย์ ปัจจุบันมีศูนย์กี่แห่งใน UP? มีมากมาย ดังนั้น ลูกจะต้องนำทายาทมาให้มากเท่ากับจำนวนศูนย์เหล่านั้น ลองนับดูว่ามีศูนย์อยู่ที่แห่ง และ ได้สร้างทายาทขึ้นมาแล้วกี่คน ดังนั้น ตามจำนวนที่ควรจะมี ทายาทเหล่านั้นได้มาถึงแล้ว หรือยัง หรือพวกเขายังคงกำลังตามมา? ถ้าลูกยังต้องสร้างทายาทเหล่านั้นอยู่ ก็ไม่มีอะไร มารับประกันเรื่องของเวลาได้เลย จงสร้างทายาทและไมค์ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เสียงของพวกเขาจะเปิดเส้นแห่งโชคให้กับดวงวิญญาณมากมาย เพราะลูกได้ทำงานรับใช้ มามากมายแล้ว เหล่าผู้ที่อาวุโสกว่าก็ได้ทำงานรับใช้มามากมายเช่นกัน ตอนนี้ จงสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นได้ทำงานรับใช้ด้วย จงเตรียมความพร้อมให้กับผู้ที่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ลูก สามารถทำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? ผู้เป็นครูทั้งหลาย ยกมือขึ้น! อัจชะ มีครูมากมาย ดังนั้นจงเตรียม ผู้ที่ทำงานรับใช้ให้มากมายขนาดนั้น ศูนย์แต่ละแห่ง ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ หากอยู่ในรายชื่อ ของศูนย์ พวกเขาจะต้องแสดงผลงานที่เป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นอย่างแน่นอน เพราะไม่มีอะไร จะรับประกันเรื่องเวลาได้ อะไรก็สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา นี่คือเหตุผลที่บัพดาดา กำลัง บอกเรื่องนี้กับทุกโซน และแม้แต่กับผู้ที่ยังไม่มา บาบาบอกทุกโซนว่า: ตอนนี้ จงก้าวไปข้างหน้า! "ชั้นเรียนยังคงมีการดำเนินการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องตามปกติ" จำนวนผู้คนก็เพิ่ม ขึ้นเรื่อยๆ แต่ตอนนี้จงเตรียมผู้ที่จะมาเป็นเครื่องมือ สร้างพวกเขาขึ้นมา เพราะบัพดาดาได้ เห็นแล้วว่ามิดวงวิญญาณเช่นนั้นอยู่ในทุกโซนที่สามารถกลายเป็นเครื่องมือได้ ผู้ที่มาจาก UP ต้องให้คุณประโยชน์กับเหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าจะมีเพียงไม่กี่คนที่เรียกตนเองว่าผู้ เลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาก็เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา จงช่วยให้พวกเขาได้รับผลแห่งความ ศรัทธาของพวกเขา พวกเขาใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่ดี บัพดาดาได้ เห็นว่าทุกคนกำลังก้าวหน้าด้วยความพยายามของตนเอง แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ตอนนี้ ยังมี ช่องว่าง (โอกาส) ที่จะก้าวไปข้างหน้าได้ไกลกว่านี้อีก ลูกๆกำลังทำอยู่ ไม่ใช่ว่าลูกไม่ได้ทำ

ลูกๆกำลังทำอยู่ ลูกกำลังทำอยู่แต่ตอนนี้ขอให้เพิ่มความเร็วขึ้นอีกสักหน่อย ลูกนั้นดีและลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ดี เหล่าดาดีทุกคนก็แสดงความยินดีกับลูกทุกคนเช่นกัน มีพันธมิตรวามากมาย พันธะวาก็ไม่ได้น้อยหน้าไปกว่าใครเลย มีงานรับใช้มากมายหลายประเภทที่มีเพียงพันธมิตรเท่านั้นที่สามารถทำได้ ด้วยเหตุนี้เองบิดาและชาวหมู่บ้านทุกคน ขอแสดงความยินดีกับพันธมิตรวทุกคน อัจชะ

พร: ขอให้เท้าแห่งสติปัญญาของลูกอยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยอยู่เสมอ และกลายเป็นผู้ที่มีความพลั่งและเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด ลูกๆที่ไม่เคยปล่อยให้เท้าแห่งสติปัญญาของพวกเขาออกนอกเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยจะกลายเป็นผู้ที่โชคดีและน่ารัก พวกเขาจะไม่ประสบกับอุปสรรค พายุ ความทุกข์ หรือการไม่มีความสุขใดๆ หากสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับลูก ลูกก็ต้องเข้าใจได้เลยว่า ลูกได้ก้าวออกมานอกเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยด้วยเท้าแห่งสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน การก้าวออกมานอกเส้นนั้นหมายถึงการกลายเป็นขอทาน ดังนั้นอย่าได้กลายเป็นผู้ที่ร้องขอสิ่งใด แต่จงกลายเป็นผู้ที่มีความพลั่งและเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่ละวางและมีความรักต่อพ่ออยู่เสมอจะอยู่อย่างปลอดภัย

*** โอม ขานติ ***

สัญญาที่ละเอียดอ่อน: จบสิ้นเมล็ดของความไม่บริสุทธิ์และกลับมาสะอาด(บริสุทธิ์)สมบูรณ์

ความมุ่งมั่นคือกุญแจสู่ความสำเร็จ และความสำเร็จคือสิทธิโดยกำเนิดของลูกๆ ดังนั้น จงใช้ความมุ่งมั่นนั้นและอย่าได้ไม่ระมัดระวังด้วยการคิดว่า "เดี๋ยวมันก็เกิดขึ้นเอง ฉันค่อยทำมันก็ได้..." อย่าคิดในลักษณะนี้ จงมีความมุ่งมั่นที่จะจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดและกลับมามีชัยชนะ